

INTRODUCERE

APARIȚIA JOCULUI DE HANDBAL ÎN LUME

TREI RĂDĂCÎNI MULTINAȚIONALE

Handbalul este un joc sportiv relativ tânăr, care a apărut în Europa la sfârșitul secolului al 19-lea și începutul secolului 20. Originile lui sunt însă mult mai departate și le găsim în unele jocuri cu caracter popular practicate în Evul Mediu și în jocurile dinamice folosite în școlile din centrul și nordul Europei la începutul secolului al 19-lea.

Toate acestea ca principale surse de origine, au fost contopite și modernizate sub influența unor jocuri sportive deja cu statut de competiție: baschetul, rugbyul și mai ales fotbalul.

În toate variantele lui, jocul de handbal a apărut mai întâi în școli ca material didactic, rod al imaginației creatoare a unor eminente profesori de educație fizică. Vom lua în considerare ca dată de atestare a fiecărei variante, momentul în care depășește “curtea școlii” iar ca “părinte” pe cel care i-a dat un regulament oficial și l-a lansat într-o formă competițională în afara orelor de educație fizică. Se disting și sunt atestate trei rădăcini multinaționale, fiecare cu o variantă nu prea mult deosebită de handbalul consacrat și practicat astăzi pe toate cele cinci continente.

1. DANEMARCA 1904 “HAANDBOLD”, profesor HOLGER NIELSEN
2. CEHOSLOVACIA 1905 “HAZENA”, profesor VACLAV KARAS
3. GERMANIA 1919 “HANDBALL”, profesor KARL SCHELENTZ

1. **Handbalul nordic de sală** Povestea adevărată a jocului de handbal începe în anul 1898, când directorul școlii REALE din localitatea ORDRUP – Danemarca, interzice elevilor practicarea fotbalului din cauza numeroaselor accidente care determinau foarte multe absențe de la cursuri. Pentru a nu renunța la jocul cu mingea, băieții din clasele superioare au început să joace fotbal cu mâna.

Profesorul lor de educație fizică, HOLGER NIELSEN, participant la prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne în anul 1896, la probele de tir și scrimă, este cucerit de această idee a elevilor săi, dând acestui nou joc un cadru organizat, stabilind și primele reguli. Îl denumește în mod logic “HAANDBOLD” în replica la FOOTBALL. Terenul avea cca 45m x 35m, atât cât permitea curtea școlii, poarta 2m x 3m, echipele erau formate din 7 jucători, la fel ca astăzi, dar mingea era tot de fotbal și se purta ca la rugby (driblingul a apărut ceva mai târziu), se arunca de la o Linie dreaptă (ca la handbalul pe plajă de astăzi) aflata la o distanță care a variat între 8 și 6

metrii. În anul 1904 profesorul HOLGER NIELSEN redacteaza și tiparește într-o mică broșură un regulament al acestui nou joc sportiv, practicat în aproape toate școlile din Danemarca, iar după 1906 și în Suedia. Am socotit anul 1904 data oficială “de naștere” a handbalului ca joc sportiv, deoarece atunci a aparut primul regulament oficial și primele jocuri interșcoli din diverse orașe, și nu 1898, când s-a petrecut povestea noastră, dar care a rămas în cercul închis al „curții școlii respective”.

2. **Hazena.** Tot la începutul secolului 20, după unele date în 1894, în Cehoslovacia, inspectorul ministerial pentru educație fizică JOZEF KLEMKER introduce în programa școlară un joc dinamic, asemănător cu ideea generală cu handbalul de astăzi.

În anul 1905 profesorul VACLAV KARAS din Praga, și imediat în 1906 profesorul ANTONIM KRISTOF consacră acest joc, dându-i un cadru competițional cu regulamente, denumindu-l CESKA HAZENA, spre a se deosebi mai clar de handbalul nordic, dar și pentru a-și asigura paternitatea.

Terenul de joc avea 35m x 25m, numărul jucătorilor a fost de la început 7, mingea era din acest an (1905) una specială mult mai mică decât cea de fotbal, a aparut și driblingul la 4-5 pași, dar putea fi repetat, semicercul era mai întâi la 4m, apoi în final la 6m. Poarta 2,40 pe 2m. Diferența evidentă față de cel nordic era doar faptul că se putea juca și pașa din semicerc, dar numai din afara lui se arunca la poartă.

Jocul, foarte răspândit în Cehoslovacia, a avut perioada lui de glorie, chiar și un unic Campionat Mondial – feminin în 1930, la Praga, câștigat, bineînțeles, de Cehoslovacia. Răspândirea lui s-a limitat la câteva țări din jurul Cehoslovaciei și în România, dar numai sub forme de demonstrație ale unor echipe feminine.

3. **Handbalul “mare” – pe terenul de fotbal în 11 jucători** – este o “invenție nemțească” și îl are ca autor final pe profesorul KARL SCHELENZ, șeful catedrei de atletism de la Facultatea de Educație Fizică din Berlin.

Profesorul SCHELENZ a experimentat cu studenții lui timp de doi ani, o variantă a unui joc cu mâna inspirat, din câteva jocuri dinamice folosite în orele de educație fizică: TORBALL, FOLKERBALL și o variantă denumită chiar HANDBALL, pe care profesorul MAX HEISER l-a definit și practicat din 1917. A preluat de la fiecare câte ceva, le-a scos din sala de gimnastică și într-o formă finală, le-a transpus pe terenul de fotbal, respectând dimensiunile și marcajul respectiv.

Primele jocuri demonstrative au loc în cadrul serbarilor sportive de sfârșit de an (1919), iar imediat în toamna se organizează competiții locale la Berlin, dar și în alte orașe.

Răspândirea handbalului în 11 jucători în Germania este extrem de rapidă, fiind socotit sport național, oarecum în opoziție cu fotbalul de origine engleză.

Imediat în anul următor 1920 se organizează la Berlin “Cupa Germaniei” cu 10 echipe masculine, 4 feminine și 4 de juniori! Iar din 1921 el se răspândește și în țările vecine, în primul

rând în România, în Ardeal, prin intermediul profesorilor de educație fizică, unii chiar absolvenți ai facultății din Berlin.

Nemții l-au socotit sport național, în orice caz copilul lor de suflet și l-au denumit “GROSSFELD HANDBALL” (handbal pe teren mare), spre a-l deosebi categoric de cel nordic, caruia i-au zis “HALLEN HANDBALL” (handbal de sală) și de CESKA HAZENA.

Răspândirii lui explozive în Germania și apoi în Europa îi urmează o perioadă de glorie și dominație. În 1925, primul meci INTERNAȚIONAL AUSTRIA – GERMANIA 6-3, la masculin, iar în 1930, primul joc la feminin AUSTRIA – GERMANIA 5-4.

În 1936, la Berlin, handbalul (în 11 jucători) este prezent prima oară la Jocurile Olimpice, locul 1 Germania, iar România, locul 5. De notat că, condiționată de Federația Internațională, Germania organizează și un C.M. de handbal în 7, cu un ecou foarte slab, doar 5 echipe – România nu a participat.

În toată această perioadă și în continuare până în anii 60, handbalul în 11 domina categoric arena Internațională, iar cel în 7 jucători putem să-i spunem cu adevărat nordic, fiindcă se juca, cu deosebire, în Danemarca și Suedia. În celelalte țări din Europa se făceau cei drept demonstrații și chiar turnee, uneori de hazena sau handbal în 7, Combinat mai mult ca o curiozitate. După anii 60, ultimul C.M. de handbal în 11 la masculin 1959 și la feminin 1960, va ceda total dominația în favoarea fratelui mai mic (handbal în 7), care va rămâne singur și total stăpân pe arena sportivă. După anii 70 nici nu se mai vorbește de handbalul în 11 și de Hazena, de parcă nici nu au existat.

APARIȚIA JOCULUI DE HANDBAL ÎN ROMÂNIA

În România handbalul a pătruns prin “filiera germană” în anii 1920 – 1921, imediat după lansarea lui oficială la Berlin în anul 1919 de către profesorul KARL SCHELENTZ.

Ne referim la handbalul în 11 jucători, pe terenul mare de fotbal, care va domina categoric cele două surori mai mici – handbalul în 7 pe teren mic și Hazena cehă – în toată această perioadă interbelică.

Adevărata poveste a handbalului din România începe în anul 1920, când un mic grup de profesori de educație fizică din Ardeal, de la Sibiu, Bistrița și Brașov, unii cu studii superioare de specialitate în Germania, sunt invitați de rectorul facultății din Berlin și de fostul lor profesor de atletism KARL SCHELENTZ (părintele handbalului în 11 jucători) să asiste la marile serbări sportive tradiționale cu ocazia sfârșitului de an școlar, abia reluate după război.

Cu aceasta ocazie, profesorii nostri au asistat și la o serie de meciuri din marea COMPETIȚIE “Cupa Germaniei” – aflata la prima editie – cu o participare extraordinara: 10 echipe masculine, 4 feminine și 4 de juniori.

Întorși în tara și entuziasmati de virtutile acestui sport, l-au introdus imediat în orele de educatie fizica din școlile în care predau.

În anul urmator 1921 încep deja meciurile inter-clase în școli, la Sibiu, chiar pe stadionul central, iar din 1922 putem vorbi de primele jocuri inter-orașe cu echipe formate din elevi, dar și câțiva absolventi și chiar profesorii acestora.

Promotorul acestor actiuni și cel pe care putem sa-l numim “parintele” handbalului din România a fost profesorul WILHELM BINDER, titularul catedrei de educatie fizica de la Liceul BRUKENTHAL din Sibiu, care l-a introdus ca disciplină obligatorie în școala, imediat după ce vazuse la Berlin meciurile din Cupa și demonstrațiile studenților Facultatii de Educatie Fizica.

Tot WILHELM BINDER a organizat și primele meciuri de handbal cu public pe stadionul central din Sibiu între elevii lui, devenind astfel primul antrenor și primul arbitru din istoria handbalului românesc. A condus la centru ca unic arbitru toate jocurile din primii ani, inclusiv cele de fete de la liceul din localitate.

Presa din Sibiu din acele vremuri atesta toate acestea, mai întâi prin ziarul de limba germana ȘIEBEN BURGISCHE DEUTSCHES TAGEBLATT, numarul 14442, din 18 iunie 1921, care semnaleaza primul meci cu public – pe stadionul mare – al unor echipe de elevi de la Liceul Brukenthal, iar peste o saptamana și primul meci de handbal între elevele liceului de fete din localitate.

Suntem îndreptatiti, pe baza acestor atestari oficiale, sa spunem ca “data nasterii” jocului de handbal în România este 18 iunie 1921, locul Stadionul Central din Sibiu, “parinte” profesorul WILHELM BINDER, iar ca participanti, elevii liceului Brukenthal și elevele liceului de fete.

Handbalul (în 11 jucatori) se răspândește apoi foarte repede în principalele orașe din Ardeal, apoi în Banat (Timișoara, Lugoj, Arad 1927 – 1928) și în Regat (București, Ploiești 1930 – 1933), mai apoi și în Moldova (1934 – 1935).

Începand cu anul 1931, Sibiul preia organizarea unei competitii de amploare “Cupa Transilvaniei”, care din 1933 va cuprinde și echipe din Banat (Lugoj și Timișoara), iar din anul 1934 se transforma în campionat national pe trei ligi: Nord – Ardealul; Vest – Banatul; Sud – București și Ploiești. În tot acest timp echipa din Sibiu se afla pe primul loc.

După ce în anul 1933 handbalul intră alaturi de Volei și Baschet în F.R.V.B.H. în 1936 se constituie independent Federatia Româna de Handbal (F.R.H.).

Seria jocurilor Internaționale este deschisa în 1934 de o echipa a orașului Sibiu, care întreprinde un turneu de 11 jocuri în Cehoslovacia și Germania, iar în 1935 primim vizita unei echipe din Munchen, care susține patru jocuri la Sibiu și Bistrița.

În anul 1936 la Berlin, handbalul (masculin în 11 jucatori) este introdus pentru prima oara în programul Jocurilor Olimpice. Echipa României participa la aceasta prima editie a handbalului la J.O. și obține un onorant loc V, având în vedere condițiile de constituire și pregătire a echipei naționale, aflata la prima ei acțiune.

În anul 1938 Federația Internațională de Handbal Amator (I.H.F.A.) organizează prima editie a Campionatelor Mondiale de handbal în 11 jucatori. Echipa României ocupa tot locul V, dar acum din 12 echipe, aproape toate cu mai vechi state de pregătire și jocuri Internaționale la activ. În ordine cronologică, urmează Hazena care a pătruns la noi imediat după handbalul în 11 jucatori. Chiar în anul 1924 se semnalează în Banat primele jocuri demonstrative ale unor echipe feminine. În acea zonă, respectiv la Timișoara, Arad și Lugoj, hazena are o scurtă perioadă de avânt. În 1926 se organizează o COMPETIȚIE cu șase echipe feminine, iar formația INDUSTRIA Lanei Timișoara efectuează un turneu INTERNAȚIONAL în Iugoslavia.

În aceeași perioadă 1925 – 1927 au loc și în București jocuri demonstrative, tot ale unor echipe feminine. Dar, până în anul 1939, nu poate fi vorba de un sistem competițional și de o răspândire care să depășească zona Timișoarei și a Bucureștiului.

Handbalul în 7, cel nordic, pe teren mic, a pătruns foarte timid la noi în țară după 1930. La început se confunda cu Hazena, dar de regulă era socotit un mijloc de pregătire în timpul iernii pentru echipele de handbal în 11 jucatori.

Abia în anul 1937 se semnalează, la Sibiu, un turneu de sală cu participarea a 8 echipe din Sibiu și Mediaș, respectiv cele care evoluau în campionatul de handbal în 11.

În toată această perioadă, până în 1939, și încă mult timp după acest an, nu putem vorbi de un sistem competițional pentru handbal în 7, doar demonstrații și în câteva locuri două-trei turnee în sezonul de iarnă.

ISTORIA HANDBALULUI ROMÂNESC

1921 - 2008

CRONOLOGIE

Partea I

GENEZA 1921 – 1945

1920 Profesorul WILHELM BINDER de la liceul BRUKENTHAL din Sibiu introduce handbalul ca disciplină obligatorie la orele de educație fizică pentru toate clasele. Decizia a luat-o după ce în vara aceluiași an așistase la BERLIN și MUNCHEN la o serie de jocuri și demonstrații de HANDBALL (în 11 jucători, pe terenul mare de fotbal), creație a Profesorului Universitar KARL SCHELENTZ, de la Facultatea de Educație Fizică din Berlin.

1921 Cu prilejul serbarilor de sfârșit de an școlar, pe stadionul mare din Sibiu are loc un joc demonstrativ de handbal între elevii profesorului WILHELM BINDER, care a oficiat și ca arbitru.

Cotidianul de limba germană ȘIEBENBURGISCHE – DEUTSCHES TAGEBLATT, Nr. 14442, din 18 iunie 1921 consemnează următoarele: “...DEMONSTRATIA DE GIMNASTICA A TUTUROR ȘCOLILOR A AVUT LOC ÎN ZIUA DE 17 IUNIE 1921. JOCURILE LIBERE CARE AU CONTINUAT, AU AVUT URMĂTOARELE REZULTATE: CLASA V-a REALA, CONTRA CLASA V-a GIMNAZIU, BAIETI, LA HANDBAL 1:0”.

Același cotidian anunța câteva zile mai târziu: “ÎN PROGRAMUL PENTRU DEMONSTRATIA DE SFARȘIT DE AN A ȘCOLILOR DE FETE (24 IUNIE) LA PUNCTUL 3 “JOCURI GENERALE” ESTE PREVĂZUT ȘI UN JOC DE HANDBAL”

Pe baza acestor documente scrise afirmăm cu siguranță că 1921 este “anul de naștere” a handbalului în România și mai precis ziua de 17 iunie ca data certă a primului meci de handbal desfășurat în țara noastră.

Atestarea oficială scrisă confirmă și PRIMUL ANTRENOR, dar și PRIMUL ARBITRU din România, profesorul WILHELM BINDER, titularul catedrei de educație fizică de la LICEUL BRUKENTHAL din Sibiu, ai cărui elevi sunt deci și PRIMII JUCĂTORI DE HANDBAL din România.

1922 Handbal în 11 jucători. La Sibiu, pe stadionul central, în ziua de 3 mai 1922, în cadrul unor ample serbări campenesti, în fața a peste 2000 de spectatori, a avut loc: “o mare demonstrație de handbal între elevii claselor mari”, sub conducerea profesorului Wilhelm BINDER, care a entuziasmat tribunele și mai apoi întregul oraș. În săptămâna următoare, ziarul

amintit mai sus, revine de trei ori asupra acestor jocuri consacrand definitiv, existenta handbalului ca joc sportiv de COMPETIȚIE în România.

1924 Handbal în 11 jucatori – la Sibiu, se organizează o prima COMPETIȚIE oficiala “Campionatul Școlar al orașului la handbal”, care s-a desfasurat pe stadionul mare, cu programare anterioara, arbitri, numeroși spectatori, Clasamente și premii.

La Bistrița, Sighișoara și Brașov handbalul începe sa se joace frecvent mai întâi în liceele mari, unele de limba germana, unde erau profesori de educatie fizica “școliti” la BERLIN.

În același an se semnaleaza primele jocuri inter-orașe: Sibiu – Sighișoara, Sibiu – Bistrița și Bistrița – Brașov, meciuri amicale, desfasurate de regula, în cadrul unor serbari sportive ale societatilor de gimnastica din orașele respective.

Asociatia sportiva H.T.V. (HERMANN STADTER TURNVEREÎN) din Sibiu, și concomitent asociatiile șimilare din Mediaș și Brașov, infînțeaza sectii de handbal independente, pe structura unor adevarate cluburi specializate.

- **HAZENA.** În acest an (1924) se semnaleaza și primele jocuri demonstrative în BANAT ale unor echipe feminine.

Presa din Timișoara atesta oficial un joc cu public între echipele din Jimbolia și Timișoara (R.G.M.), scor final 2-0. “Hazena” este un joc originar din CEHOSLOVACIA, foarte asemanator cu handbalul în 7 jucatori, de origine nordica.

1925 Handbal în 11. La Sibiu, Bistrița și Brașov și mai apoi la Arad se organizează în continuare competitii școlare, mai ales toamna și primavara.

INTERNAȚIONAL. În Austria se desfasoara PRIMUL JOC INTERNAȚIONAL DIN ISTORIA HANDBALULUI (în 11 jucatori - masculin): Austria – Germania 6-5

HAZENA (handbal în 7). La București se infînțeaza echipele feminine MACABI și STARUINTA, în replica la echipele masculine de fotbal. Au avut loc și cateva jocuri demonstrative de regula, în deschidere la meciurile de fotbal, pe stadionul CIOCANUL (fost MACABI), între Juventus și Universitatea Obor. Demonstratia de pe stadionul din Obor a fost mult mediatizata în presa, chiar cu fotografii pe prima pagina. La București, însa, nu poate fi vorba de o COMPETIȚIE, ci numai de cateva demonstrații pentru deliciul spectatorilor de fotbal.

1926 HAZENA. La Timișoara se înscriu în prima COMPETIȚIE oficială de Hazena sase echipe feminine, un real succes pentru început. Echipa feminină INDUSTRIA LANEI întreprinde un turneu de trei jocuri în Yugoslavia. Este prima deplasare peste graniță și primele întâlniri Internaționale din istoria handbalului românesc. Mai putem spune că ILSA Timișoara este prima echipă feminină de handbal stabilă, serioasă și consolidată ca atare și care dăinuiește până astăzi.

Handbal în 11. La Sibiu se desfășoară primul Campionat Școlar pe etape săptămânale, cu elevi din clasele V – VIII (clasele IX – XII astăzi).

1928 Handbal în 11. La Sibiu profesorul WILHELM BINDER organizează PRIMUL CURS DE ARBITRII, cu opt candidați, și, în final cu doar doi absolvenți.

La REGHIN se înființează prima echipă feminină de handbal din zonă, cuprinzând în majoritate eleve, dar și senioare, muncitoare sau profesoare de sport.

La Sibiu, Brașov, Bistrița, Mediaș și Sighișoara se organizează competiții școlare cu regularitate și, ocazional, întreceri inter orașe, cu elevi și seniori – profesori de sport, foști elevi.

INTERNĂȚIONAL. La Amsterdam handbalul este prezent prima oară la Jocurile Olimpice, este drept sub forma unor demonstrații de popularizare, după ce, la un congres C.I.O. anterior, fusese trecut pe lista sporturilor “la alegere”.

Tot la Amsterdam, la 4 august 1928, a avut loc CONGRESUL DE CONSTITUIRE A FEDERAȚIEI DE HANDBAL AMATOR (F.I.H.A.), cu 11 țări. Deși cu doi membri prezenți, dar fără mandat, România nu a participat oficial.

Se tipărește primul Regulament INTERNAȚIONAL de Arbitraj al F.I.H.A. (handbal în 11 jucători).

1928 – 1930 Handbal în 11. Majoritatea asociațiilor sportive (TURNVEREÎN – societăți de gimnastică) din Ardeal înființează puternice secții de handbal, după modelul celor din Germania. Pe lângă deja înființatele secții de la SIBIU, SIGHIȘOARA și BISTRIȚA, apar și la MEDIAȘ, BRAȘOV și CISNADIE, apoi la LUGOJ (Muncitorul), TIMIȘOARA (echipa Rapid Timișoara), REȘITA (S.S.M.R.) și BUCUREȘTI (Viforul Dacia și CFR).

După anul 1930 se poate vorbi în România de secții și echipe de handbal puternice și bine organizate în centrele de mai sus. Apar tentative mai timide, la început la Bacău, Galați, Buhuși și Ploiești.

Hazena (handbal în 7). Încep să se înmulțească demonstrațiile unor echipe feminine la București, Ploiești și în Banat. La Arad și Timișoara, unde participă și Lugojul, se organizează o COMPETIȚIE și cupe, cu o oarecare continuitate.

1930 La Berlin, cu ocazia celui de-al II-lea Congres al F.I.H.A. (Federația Internațională de Handbal Amator), România devine membra cu drepturi depline. Cu aceeași ocazie se solicită C.I.O. introducerea handbalului la J.O.

Handbal în 11. În Austria are loc primul JOC INTERNAȚIONAL DE HANDBAL feminin: Austria – Germania 5-4 (1-4).

Hazena. În Cehoslovacia, la Praga, se organizează primul, dar și ultimul Campionat Mondial de Hazena. Pe primul loc a fost CEHOSLOVACIA, pe locul al doilea IUGOSLAVIA, iar pe al treilea POLONIA.

1931 Handbal în 11. Orașul SIBIU prin comisia de handbal, preia organizarea unui Campionat al Transilvaniei, cu participarea orașelor SIBIU, BRAȘOV, BISTRIȚA și REGHIN, aceasta va fi și ordinea în clasament. Multi specialiști din “vechea gardă” îl socotesc ca PRIMUL CAMPIONAT al handbalului din România. Clasament: 1. Sibiu; 2. Bistrița; 3. Brașov; 4. Reghin (masculin), dar au loc și două jocuri Reghin – Sibiu la feminin. Înregistram astfel în acest an 1931 și primele jocuri oficiale între echipe feminine.

1932 Handbal în 11. Campionatele școlare sunt deja competiții de tradiție și regularitate la Sibiu, Brașov, Bistrița, Sighișoara și Mediaș.

CAMPIONATUL TRANSILVANIEI (pe care noi l-am asimilat cu un campionat național al acelor vremuri de pionierat) continuă cu ediția a II-a. Clasament: 1. Societatea de Gimnastică Sibiu; 2. S.G. Bistrița; 3. C.S. Reghin

1933 Handbalul din România se organizează pentru prima oară într-o structură UNIȚĂRA pe plan național. Comisiunile care activau la Sibiu (prima și cea mai puternică din țară), Brașov, Ploiești, Timișoara, Arad, Lugoj și București, integrându-se în deja existentă Federație Română de Baschet și Volei, care devine astfel F.R.B.V.H. având ca președinte unic pe profesorul NICOLAE DUTESCU. Evenimentul este marcat printr-o activitate mult mai bogată și organizată, în întreaga țară.

Se organizează PRIMA COMPETIȚIE CU CARACTER NAȚIONAL prin extinderea “Campionatului Transilvaniei”. În finala pe tara: S.G. (TURNVEREÎN – Societatea de gimnastica) SIBIU – S.C. MUNCITORUL LUGOJ : 15-1.

Se organizează și primele jocuri între echipele feminine ale orașelor Sibiu, Mediaș, Sighișoara și Brașov meciuri amicale care se desfasurau, de regula, în deschidere la cele oficiale ale baietilor.

Echipa masculina din Sibiu – putem spune acum campioana tarii – întreprinde un turneu în tara, obtinand numai victorii, ceea ce confirma valoarea și titlul obtinut. La București, jocurile echipei din Sibiu starnesc un interes deosebit și putem spune ca au contribuit decisiv la lansarea handbalului, ca specializare aparte. La început, echipele din București: Viforul Dacia, CFR Colentina sau Avântul, iar la Ploiești, Petrolul sau Teleajenul, erau formate din jucatori de baschet, rugby, volei sau atleti și câțiva handbalisti din Ardeal.

În Moldova are loc primul meci între echipele din Piatra Neamt și Bacău.

Handbal în 11. Campionatul Transilvaniei, aflat la a III-a editie, se lărgeste, capatand un caracter national. Acest, sa spunem, prim campionat national este câștigat de Școala de Gimnastica (SK) din Sibiu, care învinge în finala pe C.S. Muncitorul Lugoj cu scorul de 15-1.

La Sibiu, Brașov, Mediaș și Sighișoara se desfasoara primele campionate locale cu echipe de seniori la masculin dar și la feminin. Se organizează și primele meciuri feminine, între echipele orașelor Sibiu, Brașov, Sighișoara și Mediaș.

La început, tot Sibiul este învingator și la feminin, dar vom așista în anii urmatori la „atacul” echipelor din Sighișoara și, mai ales, Mediaș.

1934 Handbal în 11. Nou constituita Federație organizează ceea ce am putea denumi cu adevarat: UN CAMPIONAT NAȚIONAL DE HANDBAL, pe trei ligi: Centru – Ardeal, Vest – Banat și Sud – București-Ploiești, câștigat de S.G.Sibiu, 7-2 în finala cu Viforul Dacia din București (compusa înca din atleti și rugbisti, dar și câțiva handbalisti).

Primele jocuri Internaționale de handbal au loc în deplașare, echipa din Sibiu efectueaza un turneu de 11 jocuri în Cehoslovacia și Germania în 18 zile,obtinand 7 victorii.

La Ploiești, în ziua de 26 octombrie 1934, a avut loc pe terenul Tricolorul (actualul stadion Municipal) primul joc demonstrativ de handbal în 11 jucatori. Înitator a fost TUDOR DOBREANU – DOREL care atunci era elev în București și juca handbal la Viforul Dacia, fiind însa din Ploiești.

Internațional. La Congresul al treilea al F.I.H.A. de la STOCKHOLM numărul țarilor afiliate a ajuns la 34.

Hazena. În ziua de 10 septembrie 1934 ziarul “Sportul Zilnic” care apare la București își anunța cititorii că în deschidere la un meci de fotbal se va disputa “partida de hazena” între echipele feminine Unirea și Staruinta.

1935 Handbal în 11. Au loc primele întâlniri Internaționale în România, o echipa studentească a orașului München învinge echipele H.T.V. Sibiu cu 9-8 și STSU Brașov cu 9-2.

La invitația unuia din pionierii handbalului din România, marele jucător, arbitru și antrenor IOAN SCHUSCHNÎNG, sosit la Sibiu părintele handbalului în 11, pe teren mare, KARL SCHELENTZ de la Facultatea de Educație Fizică din Berlin. El a condus antrenamente demonstrative la toate nivelele, inclusiv cu echipa Națională în curs de constituire, și a ținut cursuri de antrenori și arbitri. În campionatul național masculin, se impune din nou S.G. Sibiu, care învinge în finală pe S.G. Sighișoara.

Hazena. La București, pe terenul VENUS, studentele de la ANEF fac o reușită demonstrație de hazena (asemanătoare cu handbalul în 7), în fața a peste 8000 de spectatori, în deschidere la un joc de fotbal. Se disputa primul joc INTERNAȚIONAL de handbal în 7 jucători: Suedia – Danemarca, scor 18 – 12.

1936 În seara zilei de 7 aprilie 1936 are loc ședința de constituire a FEDERAȚIEI ROMÂNE DE HANDBAL – desprinzându-se astfel de F.R.B.V.H. și devenind independentă, ea având la conducere pe marele arbitru și jucător al acelor vremuri EMIL DRAGAN.

Handbal în 11. Se constituie echipa masculină a României, care după un foarte scurt stagiul de pregătire, susține PRIMUL MECI INTERNAȚIONAL inter-țări din istoria handbalului nostru: ROMÂNIA – POLONIA 6-4, iar în revansă, București – Cracovia 3-7. Ambele întâlniri au avut loc în Polonia. O selecționată din Germania susține câteva jocuri la Sibiu și Brașov, cu scopul de a strânge fonduri în vederea participării echipei noastre la Jocurile Olimpice. Se vând insigne, fanioane, programe, iar în final fiecare sportiv contribuie personal cu o anumită sumă. Numai așa vom participa la J.O. Menționez și sprijinul consistent al orașelor Mediaș, Brașov și Lugoj prin vânzarea de insigne și fanioane.

Pentru prima oară handbalul este prezent la Jocurile Olimpice (deși fusese introdus de C.I.O. ca sport la alegere încă din 1930). La Berlin are loc un turneu de șase echipe (masculine) la care participă și echipa noastră.

Clasament: 1. Germania; 2. Austria; 3. Elveția; 4. Ungaria; 5. ROMÂNIA; 6. S.U.A.

Rezultate: România cu Austria 3-18; cu Elveția 6-8 și 10-3 cu S.U.A.

Echipa Națională a fost formată din 12 jucători din Sibiu, București, Mediaș și Brașov. Frații HAFFER, SPECK, ZACHARIS, HOCSMAN, HALMEN, SCHUSTER, HEIDEL, SONNTAG, HERZOG, KIRSCHNER (și antrenor), ZOLLER din Sibiu; COMANESCU, DRAGAN și FRESCI din București; HOLZTREGER și KAZEMIERSCHI din Mediaș; ORENDI din Brașov.

După J.O. de la Berlin, echipa noastră evoluează și la Munchen, în fața unui stadion arhiplin. Națională Germaniei prima campioană olimpică a handbalului, ne învinge foarte greu, cu un gol (13-12) acordat de un arbitru "local", se pare după expirarea timpului de joc.

La 5 noiembrie 1936, pe stadionul Municipal din Ploiești, are loc primul joc amical al primei echipe de handbal "PRAHOVA" în compania echipei T.V.B. din București, care învinge cu 5-3 (3-1). Punctele echipei din Ploiești au fost opera lui Tomi Vulcanescu și Dorel Dobreanu.

În campionatul național, pe locul întâi, se clasează din nou echipa Sibiului, urmată de S.G. Bistrița.

1937 Handbal în 11.Echipa Națională de băieți, de această dată cu o componentă mult mai largă, susține două jocuri Internaționale cu Polonia, la Lublin 5-7 și la Sibiu, cu Austria, o mare victorie, 8-7.

La 4 noiembrie 1937, pe stadionul Municipal din Ploiești, are loc primul joc oficial pentru campionatul LIGII DE SUD la handbal, între echipa PRAHOVA și formația Viforul DACIA din București, scor 6-3 (2-0) pentru oaspeți.

La prima echipă, au evoluat următorii: SENCHEA CORNEL, VIRGIL CONSTANTINESCU „FURNICA” (portari); DOBREANU Tudor, POSTELNICESCU Emil, ANTONESCU Ion-Turcu; BOBEI Dan; ZAMFIRESCU Mircea; REINHARD Gunther; VULCANESCU Tomi; frații DIETRICH Gustav și Carol (care a fost și primul antrenor); PENESCU Mihai; SPIRESCU Romulus; COSTIN Victor-Orchi; POPESCU Ion-„Balaon”; RADULESCU Cila; ERCULESCU Cornel; IRIMESCU Grigore, bineînțeles toți din Ploiești, unii studiau la București.

În campionatul național aceeași ordine pe podium: 1. S.G. Sibiu; 2. S.G. Bistrița.

Handbal în 7.La Sibiu se organizează în iarnă PRIMUL TURNEU DE HANDBAL ÎN SALA, cu participarea a șase echipe din localitate și două din Mediaș. Turneul pentru echipele masculine în 7 jucători, pe teren mic, s-a desfășurat sistem fulger (două reprize a 15 minute). Jocurile au plăcut foarte mult, dar turneul nu a fost finalizat, deoarece pompierii au interzis în ultima zi să se facă focul în sală.

Internațional. Consemnăm primul Curs de Arbitri organizat de Federația Internațională la Berlin – Muggelsee, la care participă și absolvă și IOAN SCHUSCHNÎNG din Sibiu, care primește PRIMUL ECUSON DE ARBITRU INTERNAȚIONAL din handbalul românesc.

1938 Handbal în 11. În mai multe orașe din Germania se desfășoară **PRIMUL CAMPIONAT MONDIAL DE HANDBAL MASCULIN**, pe terenul mare, așa cum spuneau și scriau toți în Germania – țara de origine a acestei variante GROSSFELDHANDBALL.

În pregătire, echipa Națională a României susține două jocuri ambele la Sibiu. Pierdem cu echipa Poloniei (7-10), dar câștigăm cu Suedia (10-8), ceea ce ne da speranțe justificate.

La Campionatul Mondial însă, după ce învingem echipa din Luxemburg cu 11-6, pierdem în fața suedezilor (6-7) și nu ne calificăm pentru semifinale. Ne clasăm însă pe locul V, după o nouă victorie asupra Luxemburgului (12-6).

Clasamentul primei ediții a Campionatului Mondial de handbal (în 11 jucători): 1. Germania; 2. Elveția; 3. Ungaria; 4. Suedia; 5. ROMÂNIA; 6. Cehoslovacia; 7. Polonia; 8. Danemarca; 9. Olanda; 10. Luxemburg.

Prima ediție a C.M. de handbal în 11 masculin 1938 GERMANIA. ROMÂNIA locul

V

La acest prim Campionat Mondial a oficiat ca arbitru și Ioan SCHUSCHNING din Sibiu. Este, deci, primul arbitru român care conduce jocuri la un C.M.

După C.M., echipa Germaniei, campioana mondială, efectuează un turneu în România, învingând la Sibiu cu 14 - 3 o selecționată din Ardeal și la București cu 18 - 3 o echipă cu 50% jucători din capitală. A fost PRIMA ÎNTĂLNIRE INTERNAȚIONALĂ INTER TARI LA HANDBAL care s-a desfășurat în București și, deși, înfrângerea a fost severă, jocul a constituit o bună propagandă. În capitală existau deja patru echipe de handbal, Viforul Dacia, CFR, Macabi și Staruinta și vor mai apărea imediat alte două-trei.

- În campionatul intern echipa din Sibiu, care s-a mai numit și Arsenal, este în continuare pe primul loc, pentru a opta oară consecutiv, dacă punem în calcul și "Cupa Transilvaniei", urmata de S.G. Sighișoara.

- La Brașov, "GAZETA TRANSILVANIA" semnaleză pe terenul OLIMPIA desfășurarea unei noi ediții a campionatului Școlilor Secundare din cinci județe. Pe locul întâi s-a clasat Liceul "HONTERUS" din Brașov.

- Dar campionatele școlare se desfășurau deja cu regularitate în întreaga Transilvanie, în majoritatea orașelor din Banat, la Ploiești, București, Galați, Piatra Neamț, Bacău.

- La Federatia Româna de Handbal erau afiliate în acest an, 1938, peste 25 de sectii de seniori cu un total de 400 membri – jucatori, ceea ce, referîndu-ne la şituaatia de atunci şi la tineretea acestui joc sportiv, era chiar foarte bine.

- Tot în Germania se organizează în acelaşi an şi campionatul de handbal în 7 jucatori – masculin HALLENHANDBAL, cum spuneau Nemţii. Federatia Internaţională a conditionat disputarea în aceeaşi tara şi în acelaşi an a celor doua campionate pentru cele doua forme ale aceluiaşi joc sportiv.

Clasament: 1. Germania; 2. Austria; 3. Suedia; 4. Danemarca, deci numai patru echipe ceea ce atesta ca dezvoltarea acestui sport era înca foarte lenta şi limitata. România nu a participat deşi, mai ales jucatorii din Bucureşti doreau acest lucru.

1939 Handbal în 11. În preajma razboiului, activitatea handbalistica scade considerabil, în momentul în care se dezvoltase atat pe plan INTERN cat şi Internaţional.

În aceasta situatie au loc totuşi doua întalniri Internaţionale, la Bucureşti pe stadionul ANEF (ulterior Republicii şi apoi demolat). Echipa reprezentativa masculina a României se revanseaza în fata Suediei după infrangerea de la C.M. 1938, scor 5-4. De mentionat ca golul victoriei din jocul cu echipa Suediei a fost marcat de profesorul Universitar şi rector la ANEF, mai tarziu, LEON TEODORESCU care afara de fotbal şi baschet, a mai practicat şi handbalul, dovada a polivalentei sportivilor din acele vremuri. Tot la Bucureşti şi tot pe stadionul ANEF pierdem de aceasta data la scor 3-19, în fata campioanei olimpice şi mondiale, Germania.

În campionatul INTERN, şirul neîntrerupt de victorii ale Sibiului este stopat de cea care de ani de zile o secunda. Locul întâi, S.G. Bistriţa, locul al doilea, S.G. Sighişoara şi locul al treilea, S.G. Sibiu.

1940 – 1945 În perioada razboiului activitatea handbalistica în mod practic aproape a încetat şi totuşi impatimitii acestui sport din Ardeal şi Bucureşti reusesc sa organizeze sporadic întalniri amicale şi chiar campionate. Din fericire, handbalul este mentinut ca joc sportiv în cadrul multor uNIŢĂti militare, sub forma unor concursuri între cei de la aviatie şi vanatorii de munte, în special.

În 1940 se organizează totuşi un campionat şcolar, pana la nivelul de judete, câştigat tot de elevii din Sibiu.

În anul urmator, 1941, Federatia de Handbal trece pe langa cea de Fotbal, în cadrul restrangerii lor în UFSR (Uniunea Federatiilor Sportive din România – forul suprem al sportului din tara noastră). Un fel de campionat national neomologat şi incomplet, cu multe absente, încheiat cu victoria echipei VIFORUL DACIA din Bucureşti, care în jocul final castiga prin ne reprezentarea adversarului (Sibiul).

În anul 1942 consemnăm numai faptul ca se disputa la Ploiești direct un turneu final al campionatului national și acesta neomologat, cu reprezentantii orașelor: București, Mediaș, Reșita și Ploiești. Castiga echipa liceului din Mediaș, care repeta performanta și în anul urmator 1943, cand la București înțece în jocul final pe Viforul Dacia cu scorul de 13-10. Datorita numeroaselor absente de la jocuri, campionatul nu este omologat.

În 1943, 1944 și 1945 activitatea este redusa la maxim, doar în anul 1945 organizatia Sportul Popular (noul for de conducere al sportului) organizează o prima COMPETIȚIE de mase – multisportiva, care cuprinde și handbalul, precum și unele întâlniri sportive – amicale, între echipe individuale nou aparute, atat la masculin și mai ales la feminin.

În aceasta situatie, în toată perioada razboiului, 1940 – 1945, deși au fost organizate competitii cu turnee finale, nu putem spune ca a existat oficial un campionat national.